

Av eldste Larry R. Lawrence
i De sytti

Tapre foreldre

Verden trenger mer enn noe annet modig barneoppdragelse fra mødre og fedre som ikke er redde for å si sin mening og ta et standpunkt.

Jeg vil i dag tale til foreldre til tenåringer. Deres oppvakte og energiske ungdommer er Kirkens fremtid, og av den grunn er de et av djevelens fremste mål. Mange av dere trofaste mødre og fedre lytter til konferansen i dag og ber om svar som vil hjelpe dere å veilede deres barn gjennom disse viktige årene. Mine eldste barnebarn har nylig blitt tenåringer, så det er et tema som ligger mitt hjerte nær. Det finnes ingen fullkomne foreldre og ingen enkle svar, men det finnes sanne prinsipper som vi kan sette vår lit til.

Unge menns og Unge kvinners GUF-tema for 2010 ble hentet fra Josva. Det begynner: «Vær frimodig og sterk! Frykt ikke» (Josva 1:9). Disse ordene fra Skriftene er et godt tema for foreldre også. I disse siste dager trenger verden mer enn noe annet modig barneoppdragelse fra mødre og fedre som ikke er redde for å si sin mening og ta et standpunkt.

Tenk dere at datteren deres satt på togsjennene, og dere hørte toget komme. Ville dere advart henne og bedt henne komme seg vekk fra sporet? Eller ville dere nølt, i frykt for at hun kunne tro at dere var overbeskyttende? Om hun ignorerte deres advarsel, ville dere raskt ha fått henne

i sikkerhet? Selvsagt ville dere det! Kjærligheten til deres datter ville ha tilsidesatt alle andre hensyn. Dere ville ha verdsatt hennes liv mer enn hennes midlertidige velvilje.

Utfordringer og fristelser kommer mot våre tenåringer like fort og kraftfullt som et godstog. Slik vi blir påminnet om i familieerklæringen, er foreldre ansvarlige for å beskytte sine barn.¹ Det betyr både åndelig og fysisk.

I Mormons bok leser vi om Alma den yngre som gir råd til sin villfarne sønn. Corianton hadde begått noen alvorlige feiltrinn mens han var på misjon blant zoramittene. Alma elsket ham nok til å tale svært direkte om problemet. Han uttrykte sin dype skuffelse over at hans sønn hadde vært umoralsk, og forklarte for ham de alvorlige konsekvensene av synd.

Jeg blir inspirert hver gang jeg leser disse modige ordene fra Alma: «Og nå sier Herrens Ånd til meg: Befal dine barn å gjøre godt ... Derfor befaler jeg deg, min sønn, med frykt for Gud at du avstår fra dine misgjerninger» (Alma 39:12). Denne tidlige inngripen av hans far ble et vendepunkt for Corianton. Han omvendte seg og tjente trofast etter dette (se Alma 42:31; 43:1-2).

Sammenlign Almas eksempel med en annen far i Skriftene, Eli i Det gamle

testamente. Eli var høyprest i Israel da profeten Samuel var barn. Skriftene forklarer at Herren irettesatte ham skarpt fordi «hans sønner førte forbannelse over seg, men likevel holdt han dem ikke i age» (1 Samuelsbok 3:13). Elis sønner omvendte seg aldri, og hele Israel led på grunn av deres dårskap. Historien om Eli lærer oss at foreldre som er glad i sine barn, ikke har råd til å la seg skremme av dem.

På generalkonferansen for mange år siden minnet eldste Joe J. Christensen oss om at «barneoppdragelse ikke er en popularitetskonkurranse».² I samme ånd har eldste Robert D. Hales sagt: «Av og til er vi redde for våre barn – redde for å gi dem rettledning av frykt for å fornærme dem.»³

For mange år siden ønsket vår 17 år gamle sønn å reise på en helgetur sammen med sine venner, som alle var gode gutter. Han spurte om lov til å reise. Jeg ønsket å si ja, men av en eller annen grunn følte jeg ikke godt for turen. Jeg forklarte mine følelser for min hustru, som støttet meg. «Vi må lytte til denne advarselsrøsten,» sa hun.

Sønnen vår ble naturligvis skuffet og spurte hvorfor vi ikke ville la ham dra. Jeg svarte ærlig at jeg ikke visste hvorfor. «Det føles bare ikke godt,» forklarte jeg, «og jeg er for glad i deg til å ignorere disse følelsene.» Jeg ble ganske overrasket da han sa: «Det går bra, pappa. Jeg forstår.»

Unge mennesker forstår mer enn vi er klar over, for de har også Den hellige ånds gave. De prøver å gjenkjenne Ånden når han taler, og de ser vårt eksempel. Av oss lærer de å gi akt på sine tilskyndelser – at hvis de «ikke føler godt for noe», er det best å ikke gjøre det.

Det er så viktig at mann og hustru står sammen når de tar avgjørelser om barneoppdragelse. Hvis en av foreldrene ikke føler godt for noe, skulle

det ikke gis tillatelse. Hvis en av dem føler uro ved en film, et TV-program, et videospill, en fest, en kjole, en badedrakt eller en Internett-aktivitet, skulle de ha mot til å støtte hverandre og si nei.

Jeg vil lese litt av et brev fra en fortvilet mor. Hennes tenåringsønn hadde mistet ånden og etter hvert blitt uaktiv i Kirken. Hun forklarte hvordan dette gikk til: «Gjennom hele min sønns tenåringstid var jeg bekymret og prøvde å hindre ham i å spille voldelige videospill. Jeg snakket med mannen min og viste ham artikler i *Ensign* og i avisen som advarte mot disse spillene. Men mannen min syntes det var greit. Han sa at sønnen vår ikke brukte narkotika, og at jeg skulle slutte å bekymre meg. Noen ganger gjemte jeg fjernkontrollene, men mannen min ga dem tilbake. Det begynte å bli lettere for meg å gi etter ... enn å kjempe imot. Jeg tror spilling er like

vanedannende som narkotika. Jeg ville gjort hva som helst for at andre foreldre kunne slippe å oppleve dette.»

Brødre og søstre, hvis deres ektefelle ikke føler godt for noe, skulle dere respektere disse følelsene. Når dere tar letteste utvei og ikke sier eller gjør noe, legger dere kanskje til rette for nedbrytende adferd.

Foreldre kan forebygge mye hertesorg ved å lære sine barn å utsette romantiske forhold til tiden kommer da de er klare til å inngå ekteskap. Det er farlig å bli kjærestere for tidlig. Å bli «sammen» skaper følelsesmessig intimitet, som altfor ofte fører til fysisk intimitet. Satan kjenner denne sekvensen og bruker den til sin fordel. Han vil gjøre hva som helst for å hindre unge menn i å reise på misjon og for å forhindre tempelekteskap.

Det er helt avgjørende at foreldre har mot til å si ifra og gripe inn før Satan lykkes. President Boyd K. Packer

har sagt at «når det gjelder moralspørsmål, har vi både *rett* og *plikt* til å heve en advarselens røst».⁴

Jeg har alltid ment at ingenting riktig bra foregår sent på kvelden, og at unge mennesker trenger å vite når de forventes å komme hjem.

Det ligger mye visdom i at foreldre sitter oppe og venter på at barna skal komme hjem. Unge menn og kvinner tar adskillig bedre valg når de vet at deres foreldre venter på dem og ønsker å høre om kvelden deres og kysse dem god natt.

La meg uttrykke min personlige advarsel mot en praksis som er vanlig i mange kulturer. Jeg snakker om overnatting hos venner. Som biskop oppdaget jeg at altfor mange ungdommer brøt Visdomsordet eller kyskhetsloven for første gang når de overnattet hos andre. Altfor ofte fikk de sitt første møte med pornografi eller til og med sin første konfrontasjon med politiet

når de overnattet borte fra hjemmet.

Gruppepress blir enda sterkere når våre barn er borte fra vår innflytelse, og når deres forsvarsverk er svekket sent om kvelden. Hvis dere noensinne har vært urolige for en overnatting, så vær ikke redde for å følge denne indre advarselen. Ha alltid en bønn i hjertet når det gjelder å beskytte deres dyrebare barn.

Modig barneoppdragelse er ikke

alltid det samme som å si nei. Foreldre trenger også mot til å si ja til råd fra vår tids profeter. Våre ledere i Kirken har rådet oss til å skape gode mønstre i våre hjem. Overvei fem grunnleggende vaner som kan styrke våre ungdommer: familiebønn, familiens skriftstudium, familiens hjemmeaften, å spise middag sammen som familie og regelmessige samtaler med hvert barn på tomannshånd.

Det krever mot å samle barna uavhengig av hva de gjør, og knele ned sammen som familie. Det krever mot å slå av TV-en og datamaskinen og lede familien gjennom Skriftenes sider hver dag. Det krever mot å avslå andre invitasjoner på mandag kveld, slik at dere kan sette av denne kvelden til familien. Det krever mot og viljestyrke å unngå overplanlegging slik at familien kan være hjemme og spise middag sammen.

Noe av det mest effektive vi kan gjøre for å påvirke våre sønner og døtre, er å ha personlige samtaler med dem. Ved å lytte omhyggelig kan vi finne ut hva som ligger dem på hjertet, hjelpe dem å sette seg gode mål og fortelle dem om de åndelige tilskyndelser vi har fått angående dem. Rådgivning krever mot.

Prøv å forestille dere hva den oppvoksende generasjon kan bli dersom disse fem gode vanene blir konsekvent gjennomført i alle hjem. Våre unge kan bli som Helamans hær: uovervinnelige (se Alma 57:25-26).

Å oppdra tenåringer i de siste dager er en oppgave som krever stor ydmykhet. Satan og hans tilhengere streber etter å ødelegge denne generasjon. Herren er avhengig av at tapre foreldre oppdrar dem. Foreldre: «Vær frimodige og sterke! Frykt ikke» (se Josva 1:9). Jeg vet at Gud hører og besvarer deres bønner. Jeg vitner om at Herren hjelper og velsigner tapre foreldre. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se «Familien – En erklæring til verden», *Liahona*, okt. 2004, 49.
2. Joe J. Christensen: «Rearing Children in a Polluted Environment», *Ensign*, nov. 1993, 11.
3. Robert D. Hales: «Med en øm fars kjærlighet – Et budskap om håp til familier», *Liahona*, mai 2004, 90.
4. Boyd K. Packer: «Vårt moralske miljø», *Lys over Norge*, juni 1992, 63.